

Søren Svendsen altsaa afviste at kunne gaa med til. Der er fra de to foregaaende ærede Ordførere sagt, at § 44 i sin nuværende Skikkelse vil være tilstrækkelig til at hindre illoyal Konkurrence af Tjenestemænd overfor vore private Erhverv, og at sikre en dygtig og duelig Tjenestemandsstand. § 44 blev, efter at alle de 4 store Partier gennem lange Tider havde søgt at blive enige om en Ordning af dette Forhold for vore Tjenestemænd, og efter at alle de forskellige Funktionsorganisationer var blevet hørt, skabt som et Kompromis med et saadants Mangler, men ogsaa med dets Fordele. Der tales her om, at man skal *ansøge* om Tilladelse til at have Bierhverv. Efter den nugældende § 44 skal man kun *anmelde*, at man har overtaget et Bierhverv. Denne Forskel mellem at *anmelde* og *ansøge* har sin store Betydning ikke blot overfor Tjenestemændenes personlige Forhold, men ogsaa, fordi de under den nugældende Ordning vil føle sig anderledes ansvarlige med Hensyn til de Bierhverv, de paatager sig, end hvis de skal søge om Tilladelse til at overtage saadanne. Ifølge Grundloven har en Embedsmand Ret til at blive Rigsdagsmand, og i denne Ret ligger tilige, at han ogsaa skal have Tid til at ofre det Arbejde, som Rigsdagsvirksomheden kræver. En Minister sagde en Gang: Vel kan jeg ikke forhindre en Embedsmand i at blive Rigsdagsmand, men jeg kan forhindre, at han ikke er paa sit Kontor paa de kontorlovmæssige Tider. Det blev mødt med fuldstændig Afvisning fra alle Sider indenfor Rigsdagen.

Der er et andet Forhold, der har Betydning med Hensyn til, at Ansvar for det Bierhverv, som Tjenestemanden paatager sig, ganske anderledes kommer til at ligge paa denne og ikke paa de forskellige ministerielle Kontorer, der vil komme til at give ham Tilladelse. Under Krigen er der skabt en Række af Erhverv, der da var pæne Erhverv, men som, efter som alt har udviklet sig, ikke mere er særlig ansete eller agtværdige Stillinger. Hvis en Tjenestemand havde faaet Tilladelse til at gaa ind i en saadan Stilling, saa længe den endnu hørte under den første Kategori, vilde han komme i et langt ubehageligere Forhold i det Øjeblik, den pænere og mere agtværdige Stilling gik over til at blive en mindre agtværdig. I hele den Kamp, som ogsaa den ærede Ordfører fra Venstre (Søren Svendsen) henviste til, der har været ført her i Landet om Tjenestemændenes Bierhverv, var det Hr. Deuntzer, der

vel i særlig Grad talte Tjenestemændenes Sag og for deres Ret. Og det er mig en Glæde at kunne slutte mig til og henvise til, hvad han udtalte om disse Forhold, og som man kan læse i Rigsdagstidenden. Men ligesom Tjenestemændenes Ret tilfredsstillende er sikret i den nugældende Lov, tror jeg ogsaa, at Statens Interesser er fuldt varetaget gennem den omtalte Paragraf. Den stiller Statens Tjenestemænd uafhængig af Indflydelse andetsteds fra og forhindrer enhver Sammenblanding af det Hensyn, Tjenestemanden skylder Staten, og det, han skylder det Bierhverv, han har paataget sig, ligesom den hindrer Tjenestemændene i at overtage Stillinger, der ikke kan forenes med den Plads, de indtager i Statens Tjeneste.

Med Hensyn til Lovforslagets Indhold er der tre Forhold, jeg gerne vil gøre opmærksom paa. § 44 er ordlydende gaaet over i Københavns Kommunes Hovedvedtægts § 97 og i § 76 i Gentofte Kommunes. Det samme er sikkert sket i en hel Række andre store Kommuner, saaledes at den Forandring, der her maatte blive foretaget, ogsaa vil blive foretaget rundt om i en Masse af vore Kommuner, hvorved den vil faa den største Betydning for store Grupper af Statsborgere. Der er dernæst et andet Punkt, som jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Da Ordningen angaaende de udenrigsministerielle Tjenestemænd var til Behandling, blev det Gang paa Gang af Venstres Ordfører sagt, at man vilde ikke gaa med til nogen Forandring af Tjenestemandsloven, uden at Tjenestemændenes Ret ifølge den nye Lønningslov var sket Fyldest, saa at Tjenestemændene var blevet spurgt om deres Stilling til Forandringen. Det blev hævdet to Gange, endogsaa i en meget skarp Form, af Venstres Ordfører Hr. Kragh. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Statsminister, som har forelagt dette Lovforslag: Hvad har Tjenestemændenes Organisationer sagt til det? Det har nemlig undret mig i allerhøjeste Grad, at der ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget findes et Ord om, hvad Tjenestemændene selv har sagt til Lovforslaget. Endelig er der et tredje Forhold, som ogsaa har bidraget til at fremkalde en Masse Misforstaaelser. Gang paa Gang er der fra det konservative Folkepartis Side, ligesom fra Erhvervspartiet, sket Henvendelse til de forskellige Statsministre, om man ikke kunde faa Oplysning om, hvor mange Statstjenestemænd der søgte Bierhverv. Jeg er sikker paa, at i det Øje-